

ledes, at Afstemningen i 3die Zone bortfaldt, og at der kun skulde være Afstemning i 1ste og 2den Zone. Dette viser ganske tydeligt, at det skyldes en Fejltagelse ved Redaktionen af Fredstraktaten, at den ikke udtrykker det, der er de allierede og associerede Magters Mening, og ikke udtrykker det, som samtidig med Traktatudkastets Oversendelse blev meddelt den tyske Regering, og som den tyske Regering saaledes maatte vide var de allierede og associerede Magters Mening. Efter dette forekommer det mig, at man ikke længere med nogen som helst Ret kan fastholde, at det skulde være haabløst og umuligt at forsøge at faa dette Forhold ændret. Det er Afstemningens Frihed, der fastholdes som Grundprincip. Hvad de allierede og associerede Magter forstaar ved Afstemningsfrihed, er klart og tydeligt udtrykt i denne Note, og Fredstraktatens Tekst maa, som det ogsaa er udtalt flere Steder i den franske Presse og andetsteds, skyldes en Fejltagelse. Men hvilken Mening man nu end vil have om, med hvad Resultat en Ændring af denne Bestemmelse kunde tilstræbes, er det i hvert Fald sikkert, at efter de sønderjyske Vælgerforeningers Udtalelser er det Regeringens Pligt at gøre alt, hvad den formaar, for at søge en Ændring hidkaldt, og Regeringen har, som jeg gentagne Gange har fremhævet, her det stærkeste Vaaben i sin Haand ved at kunne paapege, at dette netop er i fuld, klar Overensstemmelse med den Hensigt, som er tilkendegivet i den Note, der oversendes sammen med Fredstraktaten.

Det fremgaar ogsaa af den Forhandling, der nys har fundet Sted i det engelske Underhus, at man ingenlunde stillede sig afvisende overfor denne Tanke; ellers var der ingen Mening i, at Statssekretæren, Mr. Harmsworth, sluttede med at sige, at han skal erkyndige sig om, hvorvidt det ikke virkelig, som han formodede, var den danske Regerings Ønske, at Rømningen af 3die Zone skulde bortfalde. Jeg ønsker, at den højtærede Udenrigsministers Svar paa Forespørgselen oplyser, hvad der kan ligge til Grund for en saadan Udtalelse af Mr. Harmsworth, hvad der kan have givet ham Anledning til at tro, at dette var i Over-

ensstemmelse med den danske Regerings Ønske.

Altsaa, efter som Sagen foreligger, som jeg her i ganske korte Træk har ridset den op, og efter de sønderjyske Repræsentanters enstemmige Udtalelse maa jeg mene, at det er Regeringens Skyldighed uden Hensyn til, hvilke private Meninger Udenrigsministeren eller Regeringens øvrige Medlemmer kan have om den større eller mindre Udsigt til at føre det igennem, at gøre alt, hvad den formaar, for at søge dette Resultat ændret. Vi søgte ved det sønderjyske Udvalgs Møde den 23. ds. at komme paa det rene med, hvad Regeringen i saa Henseende har foretaget. Jeg skal ikke foregribe den højtærede Udenrigsministers Svar her, men kun sige, at vi fandt de Oplysninger, som her blev meddelt, i høj Grad utilfredsstillende. Muligvis kan den højtærede Udenrigsminister supplere dem; muligvis kan han give mere tilfredsstillende Oplysninger om, hvilke Instruktions har sendt, og hvad han har foretaget sig for at faa dette Forhold rettet.

Idet jeg forbeholder mig senere at komme tilbage til forskellige af de Forhold, jeg har berørt, naar jeg skal svare den højtærede Udenrigsminister, skal jeg altsaa tillade mig paa Medforespørgeres og egne Vegne at stille følgende Forespørgsel:

„Hvilke Oplysninger kan Udenrigsministeren give om, hvad der søges gennemført til Sikring af Afstemningsfriheden i 2den Zone i Sønderjylland, og hvad det danske Udenrigsministerium har foretaget til Støtte af Ønsket om tysk Rømning af 3die Zone?“

Udenrigsministeren (Scavenius): Det glæder mig, at denne Forespørgsel nu er blevet stillet her, thi som det ærede Medlem fra Æbeltoft nu oplyste, har han følt sig utilfreds med de Oplysninger, jeg har været i Stand til at give om dette Spørgsmaal, dels i det politiske Forhandlingsudvalg, den Gang det endnu bestod, dels i det sønderjyske Udvalg. Da jeg nu vil faa Lejlighed til offentlig at gentage de samme Oplysninger, vil større Kredse faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem,